

DOMINGO I DE CUARESMA (CICLO A)

Hoy celebramos el primer domingo de Cuaresma, y este tiempo litúrgico “fuerte” es un camino espiritual que nos lleva a participar del gran misterio de la muerte y de la resurrección de Cristo.

Nos dice san Juan Pablo II que «cada año, la Cuaresma nos propone un tiempo propicio para intensificar la oración y la penitencia, y para abrir el corazón a la acogida dócil de la voluntad divina. Ella nos invita a recorrer un itinerario espiritual que nos prepara a revivir el gran misterio de la muerte y resurrección de Jesucristo, ante todo mediante la escucha asidua de la Palabra de Dios y la práctica más intensa de la mortificación, gracias a la cual podemos ayudar con mayor generosidad al prójimo necesitado».

La Cuaresma y el Evangelio de hoy nos enseñan que la vida es un camino que nos tiene que llevar al cielo. Pero, para poder ser merecedores de él, tenemos que ser probados por las tentaciones. «Jesús fue llevado por el Espíritu al desierto para ser tentado por el diablo» (Mt 4,1). Jesús quiso enseñarnos, al permitir ser tentado, cómo hemos de luchar y vencer en nuestras tentaciones: con la confianza en Dios y la oración, con la gracia divina y con la fortaleza.

Las tentaciones se pueden describir como los “enemigos del alma”. En concreto, se resumen y concretan en tres aspectos.

En primer lugar, “el mundo”: «Di que estas piedras se conviertan en panes» (Mt 4,3). Supone vivir sólo para tener cosas.

En segundo lugar, “el demonio”: «Si postrándote me adoras (...)» (Mt 4,9). Se manifiesta en la ambición de poder.

Y, finalmente, “la carne”: «Tírate abajo» (Mt 4,6), lo cual significa poner la confianza en el cuerpo.

Todo ello lo expresa mejor santo Tomás de Aquino diciendo que «la causa de las tentaciones son las causas de las concupiscencias: el deleite de la carne, el afán de gloria y la ambición de poder».

Pidamos a la Virgen María las gracias que necesitamos para conocer más a Cristo, y para luchar más decididamente contra el demonio.

1-ША НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ (ЦИКЛ А)

Сьогодні ми святкуємо першу неділю Великого посту, і цей "сильний" літургійний сезон є духовною мандрівкою, яка веде нас до участі у великій таємниці Христової смерті та воскресіння.

Святий Іван Павло II каже нам, що "щороку Великий піст пропонує нам сприятливий час для посилення нашої молитви і покаяння, а також для того, щоб відкрити наші серця на покірне прийняття Божої волі. Він запрошує нас до духовної мандрівки, яка готує нас до пережиття великої таємниці смерті та воскресіння Ісуса Христа, передусім через старанне слухання Божого Слова та інтенсивнішу практику умертвіння, завдяки якій ми можемо з більшою щедрістю допомагати ближньому в потребі".

Великий піст і сьогоднішнє Євангеліє вчать нас, що життя - це мандрівка, яка має привести нас до неба. Але для того, щоб бути гідними цього, ми повинні пройти випробування спокусами. "Ісус був поведений Духом у пустелю, де Його спокушав диявол" (Мт 4:1). Ісус хотів навчити нас, дозволивши собі бути спокушеним, як ми повинні боротися і перемагати наші спокуси: з довірою до Бога і молитвою, з божественною благодаттю і силою духу.

Спокуси можна назвати "ворогами душі". Конкретно їх можна узагальнити і конкретизувати у трьох аспектах.

По-перше, "світ": "Скажіть, щоб це каміння стало хлібом" (Мт 4,3). Це означає жити лише для того, щоб мати речі.

По-друге, "диявол": "Якщо вклонишся і поклонишся мені (...)" (Мт 4,9). Він проявляється в жадобі влади.

І, нарешті, "плоть": "Киньтеся додолу" (Мт 4,6), що означає покластися на тіло.

Все це найкраще висловив святий Тома Аквінський, коли сказав, що "причиною спокус є причини пожадливістей: насолода плоті, жадоба слави і жадоба влади".

Просімо у Діви Марії ласк, необхідних нам, щоб краще пізнати Христа і рішучіше боротися з дияволом.